

Somliga tar till ytterligheter för att kunna leva sin bildröm. Peter Ternström, till vänster, och Jens Sverdrup ägnar sju dagar i veckan, 24 timmar om dygnet åt att skapa ”sociala events för bilälskare”. Här förklarar de hur.

GranTurismo verkar vara ett begrepp i tiden. Har ni något att göra med tidningen, teveprogrammet, spelet eller bilarna med samma namn?

Peter: Nej, men vi rör oss i samma sfär, skjuter mot samma mål.

Ni snackar gärna om att uppleva ”GranTurismo-livsstilen”, det låter ganska luddigt. Vad lägger ni i det begreppet?

Jens: GranTurismo är en resa genom det goda livet, en anti-jante-movement. Jante är helt enkelt inte välkommen.

Peter: GranTurismo är lite exklusivt, lyxigt, flärdfullt.

Trackdays och bilevents förknippar man i första hand med svältfödda racerförare som kämpar med att försöka få ihop till en halv budget i STCC. Är det här en ideell verksamhet?

Peter: För det första är vi inte en track-dayorganisatör, vi jobbar med motor- och livsstilsevenemang. Trackdaydelen är bara en komponent i anrättningen som handlar om en totalupplevelse för alla sinnen. Vi är heller inte festarrangörer, men fest brukar det bli ändå. Vi gillar inte endagens banevenemang, det blir för mycket stress.

Jens: Vi organiserar sociala event, inte trackdays.

Men hur ser affärsidén ut egentligen, tjänar ni pengar?

Peter: Vi började det här väldigt ideellt, men nu gör vi sex-sju stora event per år och kan köra det här på heltid.

Är det bara för svenskar?

Jens: Nej, vi har 70 % svenskar, 20 % normmän och sedan ryssar och engelsmän.

Ni lyckas ju hyra Nürburgring tre dagar varje

år, det lär vara snudd på omöjligt. Hur klarade ni det?

Peter: Det är det svåraste vi någonsin gjort, tog ett år av övertalning. Men vi fick en jättebra start första året, helt utan olyckor, vilket betyder att det gick mycket lättare att boka i år.

Vad kostar det att hyra Nordslingen?

Peter: Det är dyrt, ring och fråga själva!

Det har varit krisigt för bolaget som driver Nürburgring och som försöker göra något slags Disneyland av det. Kommer banan att överleva?

Peter: Det kommer att funka, det måste göra det med så mycket investerat.

Hur ser en typkund ut hos er?

Peter: En man med bra ekonomi, oftast egenföretagare, har förmågan att prioritera, inga problem att ta ledigt, förstående familj.

Jens: Det är inga gnällspikar direkt, bara massor av levnadsglada människor.

Är ni själva intresserade av bilar, eller främst av stålarna?

Peter: Jag vill leva livsstilen, det här jobbet ger mig möjlighet att träffa alla dessa sköna ”GranTurismo”-människor. Bilar är en central del av mitt liv sedan jag var två år gammal.

Jens: Jag har ett abnormt intresse för italienska sportbilar och har jobbat med det hela livet (senast hos Lamborghini i Sverige). Jag jobbade mycket med kundeevent när jag sålde bilar, men ville göra det på heltid.

Vad kör ni?

Peter: Mercedes CLK 63 Black Series, den roligaste bil jag har haft. Mycket pulver, lättkörd, lättdriftad. Låter helt fantastiskt. Med automat och momentomvandlare, så jag behöver aldrig byta koppling.

Jens: Porsche 993, inköpt som vinterbil (vill ha bakhjulsdraft!), den kommer att hänga med länge – en kärlekshistoria som håller.

Vad borde ni köra?

Peter: Jag vill ha en Ferrari FF, den ser ut som min gamla BMW Z3 som jag hade för tio år sedan. Skitball!

Jens: En Ferrari 288 GTO. Den sammanfattar allt.

Vilka biltyper är ni: brukare, putsbögar, posörer eller samlare?

Peter: Definitivt brukare, jag är inte rädd för att använda bilen! Om man har en bil som man inte vågar använda så är den för dyr för ens egen plånbok.

Jens: Jag också. Jag har ingen dragning åt samlandet. Full gas, verkstäderna ska leva!

När är du som lyckligast under ditt biläggande: under köpprocessen, när köpet är gjort, under

ägandet/brukandet eller när bilen är såld?

Peter: När jag hämtar bilen, jag provkör aldrig.

Jens: När jag kör på gränsen och får uppleva lyckan av att överleva ...

Kan ni köra bil någon av er?

Peter: Jens kan köra bil (men inte jag, Jens håller med).

Aktuell tid på Nordslingen?

Peter: Jag är för rädd för att köra fort därnere, ser bara en massa Armcoräcken och plåtskador.

Jens: Jag skiter faktiskt i tiderna, och kör för att det är kul.

Har ni något privatliv?

Peter: Nej, jag har ingen påträngande familj, bara en förstående flickvän.

Jens: Jag har – till min egen stora förvåning – både fru och barn. Eftersom vi arbetar sju dagar i veckan, i stort sett dygnet runt, så krävs det tålig omgivning.

Vilka konsekvenser har GT Events fått för era ”civila” liv?

Jens: Logistikproblem uppstår till och från, eftersom Maria (min fru) också jobbar sju dagar i veckan som egen företagare.

Peter: Jag skulle vilja ha hund, men det går inte att få ihop!

Ser ni det här bilnördandet som ett missbruk?

Peter: I någon mån. Vi finansierar vårt missbruk med andras.

Jens: Vi är adrenalinlangare – och man ska aldrig köpa den typen av tunga droger från någon som inte har upplevt det själv ...

BILTERAPEUTENS DIAGNOS

Detta mycket svåra fall av beroende åter inte bara upp Peter och Jens hela tillvaro och omöjliggör varje form av normal integration i samhället. Det drar också med sig ett stort antal andra stackare i fartvinden, med stora slitningar både på kreditkortet och däckens som följd. Det kan tyckas vara ett smart sätt för paret att utan egna medel få åka gratis-skjuts till Europas exotiska racerbanor och snikprova en och annan av kundernas fina bilar, men risken är att Peter och Jens drabbas av en stor tomhet, både själsligen och på kontot, när kunderna har lekt rommen av sig några gånger och tröttnat på att nöta däck. Å andra sidan visar paret prov på både stor fantasi och uppfinningsrikedom som kan leda dem in i nya spännande riktningar. Gå in på grandturismoevents.com och kolla vad som händer! ■

TEXT: GUNNAR DACKEVALL.
FOTO: PETER GUNNARS.

ADRENALIN
LANGGARNNA

VI TAR TACKSAMT emot tips på nya ”fall” som är av intresse för läsekretsens, skriv till: bilterapeuten@gtmagazine.se Vi behandlar intresseanmälan anonymt så länge inte båda parter är överens om publicering.